

*Savi prekybininkai
nuo 1924 m.*

100 metų sėkmės istorija

2024

Robertas Miliauskas: mūsų sėkmės paslaptis – išskirtinis prekių asortimentas

Remiantis istorijos šaltiniais, UAB Utenos prekyba yra bene seniausia įmonė Utenoje. „Lietūkis“ archyvuose ji paminėta dar 1924 m. Per šimtmetį įmonės struktūra, veiklos pobūdis kito, būta įvairių išsūkių, tačiau visus juos įmonei pavyko įveikti ir žengiant į antrąjį amžių išlikti konkurencinga prekybos įmone. Anykščių, Ignalinos, Zarasų ir Utenos rajonuose „Utenos prekyba“ valdo 35 parduotuves, darbo vietą suteikia 350 žmonių. Kokia įmonės istorija ir ilgaamžiškumo paslaptis, pasakojo įmonės direktorius Robertas Miliauskas, „Utenos prekybai“ vadovaujantis jau 38 metus.

Kokios mintys aplanko laukiant tokio įspūdingo įmonės jubiliejaus?

Verta pasidžiaugti, kad įmonė sulaukė šimto metų. Juk nėra tiek daug įmonių, kurios turi tokią ilgą istoriją. Per šimtmetį buvo įvairių sukrėtimų: karai, okupacijos, privatizacijos, rinkos ekonomikos atėjimas, kuris pakeitė Sovietų Sąjungoje buvusią planinę ekonomiką. Paskutiniųjų dešimtmečių išsūkis – didžiųjų prekybos tinklų atėjimas į rajonus, į tą sferą, kur mes dirbame. Nepaisant visko, šiandien esame vieni iš lyderių pagal parduotuvių skaičių ir apyvartą mūsų regione.

Utenoje esame žinomi, nes daug metų kūrėme savo vardą ir įvaizdį, stengėmės garbingai išlaikyti savo prekinį ženklą. Šiandien Utenoje mums nereikia įrodinėti, kas mes esame, mus žino ir mumis pasitiki. Pirkėjai žino, kad pas mus platus prekių asortimentas, gera produktų kokybė. Nepaisant to, kad Utenoje yra 11 prekybos centrų ir dar du statomi, mes sugebame išlikti konkurencingi, apyvarta ir pajamos auga ir tai suteikia pasitenkinimą savo darbu. Džiugina tai, kad 100 metų trukęs žmonių darbas nenuėjo perniek.

Kokius įvardintumėte pagrindinius veiklos plėtojimo sprendimus?

Džiaugiamės, kad savo laiku atlikome investicijas į nekilnojamojo turto

Robertas Miliauskas ir Jurgita Miliauskaitė-Merkienė. 2018 m. UAB „Utenos prekyba“ gavo Panevėžio prekybos pramonės ir amatų rūmų diplomą „Geriausia Aukštaitijos paslaugų įmonė“

plėtrą ir šiandien turime vienas iš didžiausių ir moderniausių parduotuvių. Kiti prekybos tinklai dažniausiai atedavo į dar tarybiniais laikais statytus, o paskui privatizuotus prekybos cent-

rus arba pritaikytas patalpas. Jos paprastai nebuvo didelės. Mes dar 2001 metais pastatėme patį didžiausią pre-

Nukelta į 3 psl.

Atkelta iš 2 psl.

kybos centrą „Rašė“ Utenoje. Tuo metu tai buvo didžiausias Lietuvoje prekybos centras, naujai ir šiuolaikiškai pastatytas ne didžiuosiuose miestuose. 2005 m. pastatėme didelį „Vyturių“ prekybos centrą puikioje vietoje prie turgavietės. Iki pamatų nugriovėme ten anksčiau buvusią nedidelę parduotuvę. 2017 m. įrengėme didžiausią regione, 3000 kv. m ploto baldų prekybos centrą. Mūsų tikslas veiklą diversifikuoti. Pagrindinė veikla – mažmeninė prekyba maisto produktais, bet norėdami valdyti rizikas, užsiimame ir nekilnojamojo turto nuoma, bandome įsilieti į rinką pardavinėdami ne maisto prekes.

Koks Jūsų veiklos sėkmės receptas?

Sėkmės receptas, jeigu tai galima pavadinti sėkme, yra tai, kad turime šiuolaikiškus ir didelius prekybos centrus, kurie gali pasiūlyti mūsų pirkėjams platų asortimentą konkurencingomis kainomis.

Esame „Aibės“ prekybos tinklo nariai, todėl galime pasiūlyti konkurencingas kainas. Dirbdami kartu su kitais „Aibės“ nariais, perkame didesnius kiekius, o pirkdami didesniais kiekiais visada galime turėti geresnes pirkimo sąlygas.

Kokios yra „Utenos prekybos“ ištakos?

„Utenos prekyba“ 1924 m. buvo Utenos žemės ūkio draugija, kuri priklausė Lietuvos žemės ūkio kooperatyvų sąjungai „Lietūkis“. Vėliau draugija tapo žemės ūkio kooperatyvu – nuo to skaičiuojama Vartotojų kooperacijos pradžia. Sovietų Sąjungai 1940 m. okupavus Lietuvą, prasidėjo Lietuvos ūkio pertvarkymas so-

cialistiniais pagrindais, kuris turėjo įtakos ir kooperacijai. Visi „Lietūkio“ žemės ūkio kooperatyvai, žemės ūkio draugijos ir jų skyriai sujungti į respublikinę vartotojų kooperatyvų sąjungą, po karo veikė kaip Utenos apskrities vartotojų kooperatyvų sąjunga, o panaikinus apskritis, reorganizuota į Utenos rajono vartotojų kooperatyvų sąjungą. Atkūrus nepriklausomybę, prasidėjo rinkos ekonomika, reikėjo dirbti lanksčiau ir taupyti kaštus, tad 1994 m. sujungus visus kooperatyvus, įmonė tapo Utenos rajono vartotojų kooperatyvu, o 2010 m. pakeitus teisinį statusą – UAB „Utenos prekyba“.

Kokiu metu į įmonės veiklą įsiliejote Jūs ir kas čia Jūsų laukė?

Visą gyvenimą dirbau kooperacijoje, 45 metus – vadovaujantį darbą. Po studijų Vilniaus universiteto Finansų fakultete dvejus metus dirbau Lietuvos kooperatyvų sąjungoje, 7 m. – Ukmergės rajono kooperatyvų sąjungoje pirminio pavadootoju prekybai, o likusius – Utenoje, kur būti vadovu mane išrinko kooperatyvo nariai kartu su Lietuvos kooperatyvų sąjungos rekomendacija.

Kai atėjau, įmonė buvo Utenos rajono vartotojų kooperatyvų sąjunga. Jai priklausė keletas kooperatyvų ir daug ūkio įmonių: 60 parduotuvių, visuomeninis maitinimas su 50 restoranų, valgyklų ir bufetų, kuriuose dirbo apie 500 darbuotojų, prekybos bazė, kuri aprūpindavo visas parduotuves prekėmis. Tada dar nebuvo taip, kad tiekėjai vežtų prekes į parduotuves. Buvo paruošę kontora, kur iš kolūkių ir tarybinių ūkių supirkinėdavome žemės ūkio produk-

ciją: bulves, morkas, kopūstus, burokus. Kolūkiai išaugindavo daržoves, bet neturėdavo kur saugoti ir sandėliuoti. Tad mes saugojom ir iki kito derliaus aprūpindavome Utenos rajono gyventojus. Buvo duonos kombinatas, kuris visą rajoną su 55 tūkst. gyventojų aprūpindavo duona. Maisto trūkdavo, o turėjome įvykdyti įsipareigojimus valstybei, todėl augindavome ir vištas. Kasmet užaugindavome 10 tūkst. vištų.

Ar Utenoje taip pat būdavo eilės prie maisto produktų?

Tuo metu ypač trūkdavo mėsos ir dešrų. Jei būdavo geresnės mėsos, visada būdavo eilės. Pieno, sūrio, varškės, pagrindinių daržovių užtekėdavo. Bet apelsinų, mandarinų, bananų praktiškai nebūdavo. Rudeniop iš pietinių Sąjungos Respublikų – Gruzijos, Moldavijos – pasirodydavo vynuogių ir arbūzų. Vaisiai atėdavo vagonais, pusė būdavo sugedę, patys perrinkdavom. Kartais geresni maisto produktai, taip pat pramoninės prekės, baldai buvo skirstomi tik su talonais.

Kur išmokote verslo pradžiamokslio?

Baigiau Finansų fakultetą Vilniaus universitete. Turėjau būti finansininku, bet visada dirbau prekybininku. Kaip vadovui, finansų išmanymas davė daugiau naudos nei prekių mokslas. Balansas, įmonės finansai, pinigų srautų valdymas man buvo gerokai naudingesni nei prekybos ekonomika ar prekių mokslas. Tuo metu tokios specialybės buvo Prekybos

Nukelta į 4 psl.

Robertas Miliauskas: mūsų sėkmės receptas – tai, kad turime šiuolaikiškus ir didelius prekybos centrus, kurie gali pasiūlyti mūsų pirkėjams platų asortimentą konkurencingomis kainomis

Atkelta iš 3 psl.

fakultete. Kas iš to, jei būčiau žinojęs margarino savybes.

Universitetą baigiau raudonu diplomu. Iš 100 baigusiujų galėjau pirmas rinktis, kur dirbti pirmuosius trejus metus. Pasirinkau prekybą, matyt, buvo pasąmoningas noras dirbti prekyboje.

Kaip manote, kokių savybių reikia verslininkui, kad sėkmingai valdytų įmonę?

Reikia tam tikros nuojautos, kur ir kada investuoti, ką ir kada daryti, sekti aplinką, matyti, ką geriausiai daro kiti, ar galime pasinaudoti priešakine patirtimi,

užsispyrimo ir valios.

Kokie yra didžiausi šių dienų iššūkiai?

Kai ateini ryte į darbą, paprastai neišgirsti nė vienos geros žinutės. Kažkas serga, kažkas iš darbo išei-
na, kažkas sugedo, sulūžo ir kt. Bėdų ir iššūkių begalė. Vienas didžiausių – darbuotojų trūkumas. Per paskutinius metus reikėjo uždaryti bent tris parduotuves, nes nebuvo kam dirbti. Anykščių rajone uždarėme Janušavos parduotuvę, Utenoje Vyžuonų gatvėje ir universalinę parduotuvę. Tai buvo viena paskutiniųjų tokio formato parduotuvių su mišriu pramoninių prekių asortimentu – drabužiais, avaly-

ne, pramoninėmis prekėmis, siūlais, sagomis, audiniais, patalyne. Dvidešimtyje procentų kaimo parduotuvių vedėjos yra ne vietinės. Tiek mieste, tiek kaime trūksta pardavėjų, virėjų, vedėjų, mėsos išpjaustytojų, vadybininkų. Tik direktoriaus dar kol kas netrūksta.

Dar vienas šių laikų iššūkis – pandemijos ir karo Ukrainoje sukelta didelė infliacija. Viskas pabrango. O brangti pradėjo dar tada, kai įsivedėme eurą. Kainos seniai pasivijo ir pralenkė litines kainas. Brangsta ne tik pagrindiniai maisto produktai, bet ir paslaugos, aptarnavimas. Augančios kainos gerokai lenkia augančias gyventojų pajamas, todėl apyvartos augimą pasiekti tampa vis sunkiau. Daugiausia perkama ekonominės klasės produktų. 50 proc. aliejaus, cukraus, kavos parduodame tik per akcijas.

Per 100 metų „Utenos prekyba“ ne kartą įrodė, kad gali prisitaikyti prie laikmečio diktuojamų taisyklių. Turbūt vis tiek turite minčių, kaip padidinti apyvartą?

Yra du būdai: didinti pajamas arba taupyti. Rašydamas ant kitos popieriaus pusės daug nesutaupysi. Pirkdamas širdeles rašikliams – irgi. Parduotuves reikia šildyti, vasarą kondicionuoti, tad nusprendėme taupyti per sąnaudas. Praeitais metais ant didžiųjų prekybos centrų įrengėme saulės elektrines. Kai prieš dvejus metus šoko elektros kaina, sąskaita nuo 30 000 eurų padidėjo iki 240 000 eurų per mėnesį. Galvojome, kad jei tai ilgai tęsis, mes neatlaikysime. Savo lėšomis įrengėme saulės elektrines ir šiais metais jau galime pasidžiaugti tuo rezultatu.

Konkurencija didėja, gyventojų mažėja, todėl sudėtinga pajamas padidinti. Bet stengiamės išlikti konkurencingi, išlaikyti pardavimus ir lig šiol mums sekėsi. Mūsų privalumas – išskirtinis asortimentas. Stengiamės į savo parduotuves pritraukti smulkiuosius vietas ir Lietuvos gamintojus. Ieškome jų parodose, mugėse, turguose. Kartais gamintojai mus suranda patys. Taip galime pasiūlyti išskirtinių produktų – naminės dešros, duonos, konditerijos. Žuvį, silkes vežame net iš pajūrio. Smulkieji gamintojai dėl savo nedidelių apimčių, logistikos problemų ne visada gali papulti į

Prekybos centras „Rašė“ pastatytas 2001 m. Tai pirmasis tokio dydžio ir formato prekybos centras ne didžiuosiuose Lietuvos miestuose

2017 m. pastatytas baldų centras – didžiausias Rytų Lietuvos regione

Nukelta į 5 psl.

Atkelta iš 4 psl.

didžiųjų prekybos tinklų lentynas, o mes juos mielai priimame.

Didžiuosiuose mūsų prekybos centruose yra kulinarijos ir mėsos cechai, kurie paruošia šviežių produktą. Nenaudojame konservantų, stengiamės gaminti pagal naminius receptus. Jei tai vyniotinis, turi būti gaminamas taip, lyg šeimininkė namuose jį ruošytų. O kiti prekybos centrai turi centrinius fabrikus ir visą Lietuvą aprūpina iš vieno centro, bet taip sunku užtikrinti šviežumą ir gaminių išskirtinumą.

O ką pats labiausiai mėgstate iš to, kas gaminama Jūsų parduotuvėse?

Mėgstu mišraines ir griliniui paruoštus marinuotus gaminius. Pasirinkti yra iš ko. Anksčiau bandydavau marinuoti pats, dabar to nereikia, nes taip skaniai nepadarysiu. Mūsų vitrinose galima rasti geriausią variantą. Produktai geri ir žmonės tai vertina. Prieš savaitgalį, didžiąsias šventes parduodami didžiuliai kiekiai marinuotos mėsos.

Stengiamės pirkėjams pasiūlyti ir naujų skonių, darome degustacijas ir bandome įvesti naujus produktus.

Vadovaujant įmonei, kurioje dirba 350 darbuotojų, būtina ir pailsėti. Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Kai nedirbu, tai sportuoju. Sulaukęs 55 metų pradėjau slidinėti, po kalnus važinėti, 65 metų atradau vandenlentę. Nuo rudens iki pavasario po darbo du kartus einu į sporto salę, tris kartus tenisą žaidžiu. Žiemą žvejojau, medžioju, vasarą leidžiu sodyboje, plaukiuoju kateriu, vandenlente. Veiklų tiek, kad ne visada spėju paskutines žinias pasižiūrėti, nesu matęs jokių serialų, jokių aktorių nepažįstu.

Galima sakyti, kad „Utenos prekyba“ – šeimos verslas. Kartu dirba Jūsų dukra.

Taip, dukra Jurgita į įmonės veiklą įsiliejo prieš 7 metus. Nors yra teisininkė, tačiau abipusiu sutarimu atėjo dirbti į „Utenos prekybą“. Jos kuravimo sritis – komercija.

Kas numatyta įmonės šimtmečio proga?

Įmonės šimtmetį švęsime Valstybės dieną – liepos 6-ąją. Kartu tai bus ir profesinė mūsų diena, nes pirmasis

Viešintų parduotuvės atidarymas 2021 m.

Prekybos centras „Vyturiai“ pastatytas 2005 m., o 2018 m. renovuota miesto turgavietė

UAB „Utenos prekyba“ parduotuvė Anykščiuose, Vilniaus g. 3

liepos šeštadienis yra Tarptautinė kooperacijos diena. Nors šiandien esame uždaroji akcinė bendrovė, mūsų šaknys yra kooperatyvas. Miestiečiams Utenos miesto šventės proga dovanosime Marijono Mikutavičiaus koncertą, o buvusius ir esamus darbuotojus pakviesime švęsti į Burbiškio dvarą. Šventei ruošėmės

rimtai, atradome ir su miestiečiais pasidalinome archyvinėmis nuotraukomis, kurios liudija ne tik įmonės, bet ir miesto šimtmečio istoriją. Surinkome jas iš kolekcionierių, kreipėmės į muziejus ir miestelėnus. Sukūrėme filmą apie įmonės praeitį ir dabartį, kurį parodysimės šventės metu.

Mūsų prioritetas: galimybė rinktis, kokybė ir natūralumas

Didžiausia ir ilgiausiai veikianti vietinė prekybos įmonė regione UAB „Utenos prekyba“ didžiuojasi, jog savo pirkėjams gali pasiūlyti itin platų prekių asortimentą, šviežiai paruoštus gaminius bei smulkiųjų gamintojų produkciją. Kaip sako įmonės direktoriaus patarėja Jurgita Miliauskaitė-Merkienė, parduotuvių tikslas – **įtikti kiekvienam pirkėjui, todėl parduotuvėse kiekvienas ras ne tik kasdienį krepšėlį, bet ir išskirtinės produkcijos.**

„Utenos prekyba“ valdo 35 didelius prekybos centrus mieste ir mažas miestelių parduotuves. Utenoje veikia keturios didesnio formato UAB „Utenos prekyba“ priklausančios parduotuvės. Jų pavadinimai simbolizuoja miesto vietas: „Rašė“ – pagal tekantį upelį, „Santaka“ – nuo upių sandūros, „Vyturiai“ ir „Aukštakalnis“ – nuo gyvenamųjų mikrorajonų pavadinimų.

Didžiausiam „Utenos prekyba“ prekybos centre „Rašė“ galima įsigyti per 30 000 skirtingų prekių. Norėdama užtikrinti prekių įvairovę, „Utenos prekyba“ nuolat ieško naujovių ir pristato jas klientams, organizuoja produktų degustacijas.

Besilankydami parduotuvėje radome jau tuščią gruziniškos duonos lentyną. Uteniškai pamėgo šią naujieną, todėl traški ir kvepianti duona lentynoje neužsilieka. Be duonos lietuvių stalas neįsivaizduojamas, todėl parduotuvėse itin gausus jos pasirinkimas. Tarp didžiųjų duonos tiekėjų galima rasti mažiau žinomų kepėjų, kurie duoną, ragaišius, riestainius gamina pagal autentiškus receptus. Dėl trumpesnės tiekimo grandinės šie produktai yra sveikesni, turi mažiau cukrų, konservantų.

Įmonės prioritetas – skatinti ir palaikyti smulkiuosius ūkininkus ir gamintojus, kad jie turėtų kur realizuoti savo pagamintą ir užaugintą produkciją, tad didelė dalis įmonėje parduodamų gaminių yra Utenos krašto gaminiai, prekybos vietose pažymėti specialiais „Utenos krašto

gaminio“ karuliais, taip pat visos Lietuvos smulkiųjų gamintojų produkcija.

Smulkiųjų gamintojų, mažųjų tiekėjų „Utenos prekyba“ ieško mugėse, turguose, parodose. Tai ir leidžia pasiūlyti išskirtinių maisto prekių.

Produktų įvairovė ir gausa stebina pačiose parduotuvėse ruošiami maisto produktai. Vitrinose daugybė marinuotų mėsos gaminių, kurie itin didelio populiarumo sulaukia vasaros metu. Savaitgalio iškylosms uteniškai renkasi grilimui paruoštą mėsą. Kasmet siūlomos naujovės. Šiomet didelio populiarumo sulaukė naujiena – rozmariniais marinuota kiauliena ir vištiena. Jurgita pasakoja, kad šviežia skerdiena parduotuves pasiekia iš Anykščių. Parduotuvėse dirbantys mėsininkai skerdieną išpjausto: dalis marinuojama, dalis malama. Iš tos pačios mėsos gaminami ir garsieji vyniotiniai, kurių asortimentas parduotuvėse labai platus. Labiausiai uteniškių mėgstamas kiaulienos kulniukų vyniotinis, populiarumu nenusileidžia kepenų vyniotinis, įdarytas kiaulių ausimis. Pirkėjų įvertinimo laukia naujasis vištienos vyniotinis su anakardžių riešutais. Jurgita sako, kad gaminant vyniotinius ir kitus gaminius visada stengiamasi išlaikyti autentiškumą ir natūralumą. Vyniotiniai tokie, kokius kiekviena šeiminkė namuose gamintų.

Nukelta į 7 psl.

Prekybos centrų vitrinose – platus vietoje gamintos produkcijos pasirinkimas

Atkelta iš 6 psl.

Parduotuvės virėjų gaminami netikri zuikiai taip pat pritaikyti visų skoniams – siūlomas ne tik kiaulienos, bet ir vištienos bei žuvies netikras zuikis.

Parduotuvių vizitinė kortelė – plati pasiūla, todėl vitrinose ne tik gerai žinomų tiekėjų produkcija, bet ir mažųjų tiekėjų gaminiai. Čia galima rasti natūralaus, tamsaus rūkymo mėsos gaminių iš Latvijos. Itin tamsios spalvos karkos, vištiena, dešros iš tolo traukia akį. Jurgita sako, kad ši produkcija, mažųjų gamintojų paruošti lašiniai ir kumpiai yra kiek brangesni, bet svarbu sudaryti žmonėms pasirinkimo sąlygas. Yra pirkėjų, kurie autentiškiems ir natūraliems skoniams pinigines atveria plačiau.

Žuvis į „Utenos prekybai“ priklausančias parduotuves taip pat tiekama trumpesne grandine. Rūkyta žuvis vežama iš pajūrio, sezono metu vitrinose pakvimpa stintos iš Klaipėdos.

Vaikstant parduotuvėje akys krypta į plačią mišrinių pasiūlą. Neturintys laiko gaminti gali pasirinkti iš 70 rūšių skirtingų mišrinių ir salotų. „Aktyviai prekiaujame apie 40 rūšių mišrinių ir salotų. Kad pirkėjams neatsibostų, stengiamės mainyti asortimentą. Bet populiariausios balta ir raudona mišrainės, Marčios salotos yra nepamainomos, todėl pirkėjas jas visada suras vitrinose“, – sako Jurgita. Neseniai į vitriną patiekta mišrainė „Škvalas“, primenanti uteniškiams anksčiau mieste veikusią piceriją. Prieš daugiau nei 20 metų išpopuliarėjusi mišrainė šiandien atgaivinta „Utenos prekybai“ priklausančiose parduotuvėse.

Mišrainės gaminamos čia pat įrengtose virtuvėse, į vitriną jos tiekiamos šviežios, nes gaminama pagal poreikį, nenaudojami konservantai. Skubančiųjų šaldytuvuose laukia ir jau sufasuotos mišrainės bei kiti gaminiai, bet prioritetas, kad klientas pats pasirinktų, kiek ir kokio gaminių nori.

Kulinarijos skyriuje galima rasti įvairių jau paruoštų gaminių, tai šaltibarščių, balandėlių, cepelinų, per 10 rūšių blynų. Blynai – kuo įvairiausi, nuo tradicinių su varške ar mėsa iki pagardintų ikrais. Dar daugiau blynų pasiūloma per Užgavėnes. Tą dieną parduotuvių skyriai būna papuošti Užgavėnių tema ir sukuriama šventinė

nuotaika. Kas nespėja blynų išsikepti pats, tradicinį patiekalą pasirenka iš plataus asortimento.

Jurgita pasakoja, kad „Utenos prekybos“ parduotuvių kulinarijos gaminiai labai konkurencingi, todėl stengiamasi jų nepabranginti, kad kiekvienas galėtų įsigyti.

Prekybos centruose „Rašė“, „Vyturiai“ ir „Aukštakalni“ Utenoje teikiama dienos pietų paslauga. Pietūs čia kainuoja tik 1,99 Eur. Esant poreikiui, maistas pristatomas į namus.

Smalžiams pasirinkti, kuo pasaldinti dieną, taip pat yra iš ko – parduotuvių lentynos bei prekystaliai nukrauti saldžiais gaminiais, šviežia konditerija. Kepiniai atvežami iš Anykščiuose įrengtos „Utenos prekyba“ kepyklėlės „Jara“. Pyragai, bandelės, sausainiai, keksiukai kepami stengiantis išlaikyti natūralumą. Jurgita pasakoja, kad jos mėgstamiausias vyšnių pyragas kepamas su natūralia varške – puikiai matyti visi pyrago sluoksniai, varškės grūdėliai. „Patys nenorime valgyti nenatūralaus maisto, suprantame, kad ir pirkėjai nori kokybiškų ir sveikesnių kepinių. Nenaudojame varškės tepinių, perkame varškę, naudojame kokybiškus miltus, sausainius kepame su sviestu, žmonės tai pastebi ir vertina. Stengiamės išsaugoti tradicinius kepinius. Vyresni žmonės prisimena, kad ankstesniais laikais taip pat buvo galima nusipirkti apvalių sviestinių sausainių su riešutais. Jie buvo vadinami trapiais žiedais. Itin populiarus kepinytis yra tradicinės varškės spurgos, kurių per metus parduodama per 60 tūkst. vienetų. Anykščių kepyklėlės ir prekybos centro „Rašė“ konditeriai nuolat lenktyniauja, kam pavyks skanesnes spurgas iškepti.

Jurgita sako, kad „Utenos prekyba“ siekia nuolat plėsti asortimentą: „Nenorime susiaurinti iki tų prekių, kurios perkamos dažniausiai, norime pasiūlyti ir gurmaniškos produkcijos“. Šaldiklyje pirkėjų laukia omarai, sraigės, unguriai, fazanai, putpelės, kukurūziniai viščiukai. Tai ne kasdienio krepšelio pirkiniai, bet prireikus, pirkėjas žino, kur jų gauti.

UAB „Utenos prekyba“ turi žemės ūkio sandėlį, kuriame laiko iš regiono ūkininkų supirktas daržoves ir vaisius. Parduotuvėse itin gausus raugintų ir marinuotų daržovių pasirinkimas. Klientai mėgsta ne tik raugtus agurkus, bet ir pomidorus, bu-

rokus. Marinuotų daržovių skyrius taip traukia akį savo spalvų įvairove. Jurgita nustebina papasakojusi, kad labiau nei marinuoti agurkai pirkėjams patinka maži marinuoti patisonai.

Rinkdamasis iš 30 tūkst. skirtingų prekių kiekvienas gali susirinkti savo tobulą pirkinį krepšelį ir palaikyti savus gamintojus. Kiekvieną savaitę siūlomos „Uteniškio krepšelio“ akcijos. Jų metu prekes galima įsigyti itin geromis kainomis, pateikiami ypatingi pasiūlymai Utenos krašto gaminiais, tuo skatinant rinktis Aukštaitijos regiono gamintojų bei ūkininkų pagamintus ar išaugintus produktus. Plačiau apie visas akcijas galima sužinoti „Utenos prekyba“ internetinėje svetainėje <https://utenosprekyba.lt/>. Svetainėje galima rasti ir internetinę parduotuvę – saugiai ir patogiai apsipirkus, pirkiniai pristatomi į namus Utenos mieste.

O ką apie „Utenos prekybos“ parduotuves ir prekes mano klientai?

Rūta Sucharevė:

Esu dažna pirkėja Utenos „Aibės“ parduotuvėse. Su šeima dažniausiai apsipirkinėju „Rašės“ parduotuvėje Utenoje ir mūsų miestelyje, Leliūnuose, esančioje „Aibės“ parduotuvėje. Patinka, kad šiose parduotuvėse galima rasti įvairių mėsos gaminių, kuriuos mūsų šeima yra pamėgusi. Ir šviežios, ir rūkytos produkcijos. Taip pat patinka žuvies gaminiai ir, žinoma, visada galima rasti praktiškų prekių namų ūkiui ir šeimai. Leliūnų parduotuvėje dirba labai malonus pardavėjų kolektyvas, visada smagu užėiti į parduotuvę, kurioje tave pasitinka su šypsena.

Angelė Mažeikienė:

Prekybos centre „Rašė“ maistą perkame ir sau, ir įstaigai „Angelų pieva“. Čia visa produkcija yra gera. Ir mėsa šviežia, ir pardavėjos labai mandagios bei paslaugios. Jei perki vaikui ar senam žmogui, paklausus visada pasiūlys patį šviežiausią produktą. Daugiausia perkame iš kulinarijos skyriaus, vyniotiniai labai primena naminius, senovinius.

Vanda ir Raimundas Musteikiai:

„Aukštakalnio“ parduotuvėje lankomės dažnai, nes ji arčiausiai namų, kainos čia gana priimtinos. Iš „Utenos prekybos“ pagamintų gaminių labiausiai mėgstame šaltibarščius.

„Utenos prekyba“ – savas prekybininkas

Aukštaitijos kraštas vilioja žmones tyvuliuojančiais ežerais. Vietiniai galbūt jau įpratę visur matyti vandenį, bet pravažiuojančiam nuostabūs peizažai tiesiog atima žadą. Vien Utenos krašte telkšo net 193 ežerai! O šalia ežerų miesteliai ir kaimeliai, įdomiais ir vaizduotę lavinančiais pavadinimais – Tauragnai, Saldutiškis, Leliūnai ir kt.

Dažname šių miestelių galima ap-

tikti ne tik lankytinų objektų, bet ir „Utenos prekybai“ priklausančių parduotuvių. Utenoje ir aplinkiniuose rajonuose vietinis prekybininkas turi 35 parduotuves, kurios skiriasi savo dydžiu, asortimentu, darbo laiku, tačiau jas vienija bendras tikslas – aprūpinti žmogų reikalingomis prekėmis.

Socialiai atsakinga įmonė

Mieste gyvenantis žmogus laisvai

gali rinktis iš skirtingų parduotuvių, o kaimo žmogui parduotuvė ne tik prekyvietė, bet ir galimybė išsigrūninti pinigų, sumokėti mokesčius, apsidrausti, pabendrauti, sužinoti naujienas. Mažųjų kaimelių „Utenos prekybos“ parduotuvėse dažnai dirba tik vienas pardavėjas, kuris puikiai pažįsta visus kaimelio gyventojus ir puikiai žino apsipirkimo įpročius. Toks artimas ryšys su pirkėjais leidžia tiksliai suprasti, ko labiausiai reikia klientams.

Viena tokių parduotuvių yra Sirvydžiuose, kuriuose registruota tik 14 nuolatinių gyventojų. UAB „Utenos prekyba“ direktoriaus patarėja Jurgita Miliauskaitė-Merkienė sako, kad ši parduotuvė yra viena seniausių ir mažiausių „Utenos prekybos“ parduotuvių.

Įmonė išsiskėlusi tikslą ne tik siekti pelno, bet ir būti socialiai atsakinga: nors mažo kaimelio parduotuvė nėra labai pelninga, jos neskubama uždaryti – nesinori viso kaimo palikti be vienintelės maisto prekių parduotuvės. Sirvydžių parduotuvei gyvuoti taip pat padeda grybautojai, uogautojai ir turistai, vykstantys į Aukštaitijos nacionalinį parką ir sustojantys apsipirkti. Įdomus faktas, kad Aukštaitijos nacionalinis parkas yra seniausias nacionalinis parkas Lietuvoje, įkurtas dar 1974 m. Vien šiame parke yra daugiau kaip 80 ežerų!

Smalžių traukos centras

Lankantis Aukštaitijos pramogų sostinėje – Anykščiuose – verta užsukti į senamiestyje veikiančią „Utenos prekybos“ parduotuvę, adresu Vilniaus g. 3. Ypač verta užsukti smalžiams, kurie be saldaus pyrago gabalėlio, bandelės, varškės spurgos, sausainėlio ar torčiuko neįsivaizduoja savo laimingos dienos. „Utenos preky-

Nukelta į 9 psl.

Atkelta iš 8 psl.

bai“ saldžius kepinus tiekianti ir įmonei priklausanti kepyklėlė „Jara“ taip pat veikia Anykščiuose, todėl šio miesto parduotuvėje – pats plačiausias ir pats šviežiausias kepinų pasirinkimas.

„Tiek Anykščių gyventojai, tiek miesto svečiai „Jaros“ kepyklėlę žino gerai, tad mūsų Anykščių parduotuvėje, kuri įsikūrusi visai šalia kepyklos, asortimentas yra plačiausias, tačiau plokštinius, tortus ir sausinius tiekiamo ir į visas didžiąsias Utenos miesto parduotuves „Rašė“, „Vyturiai“, „Aukštakalnis“ ir „Santaka“, – pasakojo Jurgita Miliuskaitė-Merkienė.

Šioje parduotuvėje, taip pat ir didžiuosiuose Utenos prekybos centruose, priimami individualūs „Jaros“ kepyklėlės konditerijos gaminių užsakymai. Ypač populiarūs „Jaros“ kepyklėlės tortai, kurie neretai primena tikrus meno kūrinius. „Tortai ir pyragai ypač paklausūs. Jie labai skanūs dėl naudojamų natūralių ingredientų. Jeigu kepame varškės pyragą, tai jis bus iš tikros varškės, jei tai įvairių skonių bandelės, tai taip pat nenatūralių medžiagų ar skonių stipriklių nenaudojame. Dėl to pirkėjai vertina mūsų gamybos produkciją ir pasitiki pirkdami ar užsakydami kepinus savo šventėms“, – pirkėjų vertinimu džiaugėsi Jurgita.

Anykščiams tapus turistų traukos centru, mieste itin padaugėjo maitinimo įstaigų, kepyklėlių ir parduotuvių, tačiau nuolatiniai firminės konditerijos parduotuvės klientai išliko lojalūs. „Pirkėjus išlaikome, nes teikiame kokybišką mūsų gamybos produkciją. Jaučiame, kad pirkėjai mus vertina. Nuolat atnaujiname asortimentą, stengiamės prekes keisti, kad pirkėjams nepabostų ta pati pasiūla. Dėl rytais prie parduotuvės nusidriekusių eilių net pritrūkstame šviežių kepinų, tuomet skubame kepti kitą partiją. Norime savo pirkėjui pasiūlyti ne iš vakaro prikeptų gaminių, tačiau šviežių, šiltų skanėstų. Manome, kad dėl to mes atlaikome išaugusią konkurenciją Anykščiuose ir labai tuo džiaugiamės“, – kalbėjo Jurgita.

O kaip parduotuvės asortimentą koreguoja gausiai Anykščius lankantys turistai, klausėme Jurgitos ir sužinojome, kad dėl miesto svečių gaminti reikia daug daugiau: „Labai populiarūs yra mūsų kepama „Dalės“ duona – pirkėjai čia atvyksta net iš kitų

Atliekant prekybos centro „Aukštakalnis“ renovaciją paliktos autentiškos lubos iš glazūruotos keramikos

rajonų jos įsigyti. Kitas mūsų populiariausias kepinys – varškės spurgos. Jos gaminamos senoviniu būdu. Naudojame labai daug varškės, todėl šis kepinys ypač vyresnėms kartoms sukelia sentimentus. Spurgų parduodame daugiausiai, bet itin populiarios yra ir bandelės su obuoliais ar migdolainiai „piršteliai“. Trapūs žiedai taip pat mūsų pirkėjams kelia daug sentimentų, yra gaminami pasitelkiant senovinį receptą, juos mažai kepyklų begamina, tad išskirtume kaip vienus populiariausių sausainių kategorijoje“.

Anykščių senamiesčio zonoje esanti konditerijos parduotuvė – viena seniausių ir puikiai anykštėnams žinomų „Utenos prekybos“ parduotuvių, atidaryta prieš 26 metus. Šiuo metu planuojama parduotuvės rekonstrukcija: bus atnaujintas konditerijos skyrius, parduotuvės išdėstymas ir fasadas. Atliekant rekonstrukciją, bus išlaikytas pastato identitetas.

Verta dėmesio

Iš Anykščių keliaujame į „Utenos prekybos“ Troškūnų parduotuvę, veikiančią adresu Vilniaus g. 4. Keliaujančius po Aukštaitiją Troškūnų miestas vilioja centre įsikūrusia Troškūnų Švč. Trejybės bažnyčia ir Troškūnų bernardinų vienuolynu. Šio ansamblio pašonėje yra įsikūrusi Troškūnų parduotuvė – patogi tiek sustoti pravažiuojantiems, tiek ir vie-

tiniam gyventojams. Nors anksčiau ši parduotuvė buvo įsikūrusi kiek toliau ir buvo labai nedidelė, „Utenos prekyba“ nusprendė atgaivinti istorinio architektūrinio paveldo apleistą ir nenaudojamą pastatą miesto centre, kuris nepuošė miesto, ir jį paversti patraukliu gyvenvietės apsipirkimų centru. Dabar Troškūnų mieste esančioje erdvoje parduotuvėje galima įsigyti ne tik karštos kavos, užkandžių, bet ir produktų pagrindiniam maisto krepšeliui bei buities prekių.

Suprasdama, kad pastatai yra miestų ir miestelių istorijos dalis, „Utenos prekyba“ didelį dėmesį skiria pastatų autentiškumo išlaikymui. Tiek kaime, tiek miesteliuose parduotuvių pastatai gražiai įsilieja į visumą, o ir parduotuvių pavadinimai išskirtiniai lietuviški ir gražūs: „Vyturiai“, „Santaka“, „Aukštakalnis“, „Rašė“, „Žibutė“ – Utenoje, „Sartai“ – Dusetose, kepyklėlės „Jara“ pavadinimas kilęs nuo šalia Anykščių tekančios Jaros upės.

Lankantis „Aukštakalnio“ prekybos centre Utenoje, Taikos g. 2, nepamirškite iškelti galvas ir paieškoti dar 1972 metais įrengtų autentiškų lubų. Ši parduotuvė – viena seniausiai veikiančių „Utenos prekybos“ parduotuvių Utenos mieste. Įdomu tai, kad renovuojant

Nukelta į 10 psl.

Atkelta iš 9 psl.

parduotuvės interjerą, buvo nuspręsta atiduoti duoklę pastato istorijai ir palikti originalias lubas, sudarančias vintažinį raštą. Architektas Mantas Rašimas paaiškino, kad šios lubos dekoruotos glazūruotomis keraminėmis plytelėmis, kurios anuomet buvo montuojamos po vieną. Galima tik įsivaizduoti, kiek laiko užtruko visas šias plyteles pritvirtinti.

Baigiant kelionę po keletą įdomesnių parduotuvių, norisi dar kartą priminti, kad „Utenos prekyba“ šiais metais švenčia 100-metį. Tai reiškia, kad šiose parduotuvėse apsiperka jau ne viena uteniškių karta. Itin graži įmonės

Troškūnų parduotuvė

iniciatyva – palaikyti smulkiuosius vietinius gamintojus, suteikiant jiems progą savo gaminius parduoti „Utenos prekybos“ parduotuvėse. Štai kodėl įmonės

šūkis „Savi prekybininkai“. Kaskart rinkdamiesi savo pirktinų krepšelį uteniškai gali palaikyti savo krašto verslininkus. Kaip spaudai yra sakęs UAB „Utenos prekybos“ direktorius Robertas Miliauskas: „Mes dirbam tik Utenos regionui: iš Utenos krašto žaliavų, Utenos krašto žmonių rankomis, Utenos krašto žmonių skoniams“.

Visos „Utenos prekybos“ parduotuvės Utenos, Anykščių, Ignalinos, Zarasų r. ir firminė konditerijos parduotuvė Anykščiuose yra „Aibės aljanso“ narės, todėl jas rasite pažymėtas ne tik „Utenos prekybos“, bet ir „Aibės“ logotipu.

100 METŲ ISTORIJA

Kooperacijos judėjimas Lietuvoje prasidėjo 1869 m. Tais metais Lietuvoje buvo įkurtas pirmasis kooperatyvas. Sparčiausiai kooperatyvų plėtra prasidėjo nuo 1919 m., kuomet tuometis Ministrų kabinetas priėmė Kooperacijos bendrovių įstatymą ir įsteigė Kooperacijos departamentą prie Prekybos ir pramonės ministerijos. Nuo 1920 m. Lietuvos kooperatyvų sąjunga yra Tarptautinio kooperacijos aljanso narė.

Tarpukariu Utenos apskrityje, kaip ir visoje Lietuvoje, sparčiai kūrėsi ir plėtojosi savo veiklą žemės ūkio, vartotojų kooperatyvai, bendrovės ir draugijos. Kooperatyvų veiklą skatino tiek valstybė, tiek sąjungos: Lietuvos kooperacijos bendrovių sąjunga ir 1923 m. įkurta Lietuvos žemės ūkio kooperatyvų sąjunga „Lietūkis“. Po šių sąjungų susijungimo 1930 m. sustiprėjęs „Lietūkis“ tapo svarbiausiu kooperatinio judėjimo Lietuvoje lyderiu. Visi Utenos apskrities kooperatyvai buvo jo nariai.

„Lietūkis“ šaltiniuose Utenos žemės ūkio draugija pirmą kartą paminėta 1924 m., t.y. praėjus metams po „Lietūkio“ įsteigimo. Tikslėnių duomenų apie draugijos įsteigimą archyvuose nerasta, todėl šie metai laikytini kooperatyvų kūrimosi Utenos apskrityje pradžia. Šios draugijos visuotinio narių susirinkimo nutarimu 1931 m. įkurtas Utenos žemės ūkio kooperatyvas su 84

Žemės ūkio kooperatyvas, veikęs tarpukariu

nariais. Tai buvo pirmieji du kooperatyvai Utenos apskrityje. Pagal archyvinę medžiagą apie „Lietūkio“ balansą 1933 m. randama, kad Utenos apskrityje buvo jau 9 kooperatyvai: 2 Utenos, Leliūnų, Molėtų, Debeikių, Anykščių, Vyžuonų, Alantos, Videniškių. Iki 1940 m. naujų kooperatyvų Utenos apskrityje nesukūrė, o smulkesnių kooperatyvų nariai perėjo į ekonomiškai pajėgesnius.

Utenos apskrities žemės ūkio kooperatyvo plėtra 1933–1940 m. išsiskyrė tuo, kad kooperatyvų narių pajai didėjo labai sparčiai ir 1940 m. sausio 1 d. tai buvo 4

pagal dydį kooperatyvas visoje Lietuvoje.

Nors Lietuvos valstybiniame centriname archyve ir kituose archyvuose neišlikę duomenų, kokį prekybos tinklą turėjo Utenos apskrities kooperatyvai, kokia buvo pardavimų apyvarta ir kurie pasiekti ūkinės veiklos rezultatai, tačiau iš to, kaip sparčiai didėjo narių ir pajų skaičius, galima daryti išvadą, kad Utenoje veikla buvo plėtojama sėkmingai, kaupiamas kapitalas ir paskutiniaisiais Lietuvos nepriklausomybės metais Utenos apskrities kooperatyvai jau buvo reikšmingi rinkos dalyviai. Pagrindinės strateginės kryptys plėtojant veiklą

buvo: 1. Ūkininkų aprūpinimas ūkinei veiklai reikalinga įranga, 2. Užaugintų žemės ūkio produktų supirkimas, 3. Detalioji prekyba (taip anksčiau buvo vadinama mažmeninė prekyba). Tačiau mažmeninėje prekyboje vyravo privati prekyba. Prekių eksportą ir importą vykdė „Lietūkio“ padaliniai ir tokiose operacijose kooperatyvai tiesiogiai nedalyvavo.

Utenos apskrities teritorija 1938 m. buvo viena didesnių apskričių ir pagal plotą, ir pagal gyventojų skaičių, tačiau Lietuvai atgavus Vilniaus kraštą ir steigiant Vilniaus ir Švenčionėlių apskritis, dalis Utenos apskrities teritorijos atiteko Švenčionėlių apskrčiai, tad ir dalis kooperatyvų atsidūrė jau nebe Utenos apskrityje. Utenos apskritis tapo viena iš mažesnių ir tai šiek tiek pristabdė kooperatyvų plėtrą Utenos apskrityje.

1940 m. okupavus Lietuvą prasidėjo Lietuvos ūkio pertvarkymas socialistiniais pagrindais, kuris palietė ir kooperaciją. Kooperatyvai ir jų sąjungos buvo nacionalizuoti ir privalėjo dirbti pagal Sovietų Sąjungoje veikusius pavyzdžius, kuomet kooperacija turėjo būti vienintele prekybos organizacija apskričių miestuose, miesteliuose ir kaimuose. Buvo įkurti nauji kooperatyvai Skiemonyse, Daugailiuose, Kuktiškėse, Tauragnuose, Užpaliuose, Skudutiškyje, taip pat atgaivinta veikla Debeikiuose ir Vyžuonose. Karo metų dokumentai nėra išlikę, bet kooperatyvų veikla karo metais buvo sudėtinga, daug turto buvo išgrobstyta, kooperatyvai sunyko. Po karo buvo atkuriamos prieš karą veikusios veiklos struktūros, tačiau dėl prekių stygiaus, menkos perkamosios galios ir kitų to meto trūkumų prekių apyvarta buvo maža, kooperatyvai dirbo nuostolingai. Tačiau jau 1945 m. Utenos kooperatyvų veikla tapo pelninga, buvo vykdoma plėtra, kurią vėliau 1947–1950 m. sustabdė administracinio teritorinio padalijimo pokyčiai. Vykdamas pokyčius buvo optimizuojami Utenos apskrityje veikę kooperatyvai juos stambinant: liko Utenos, Vyžuonų, Kuktiškių ir Tauragnų. Pokario metais pavyko išvengti didesnių trūkumų ir išievojimų. Prieš Utenos apskritį pertvarkant į rajoną, 1949 m. pabaigoje Utenos kooperatyvuose buvo 36 parduotuvės, parduotuvėlės, kioskai bei 1948 m. Utenoje pastatyta Universalinė parduotuvė, taip pat 7 stambesnės kaimo parduotuvėlės, 13 maitinimo įmonių. Po

UAB „Utenos prekyba“ šaknys – Vartotojų kooperatyvas, 1924–1939 m. veikęs Utenio aikštėje

pertvarkymo turimų parduotuvių skaičius sumažėjo 10 vienetų iki 26 parduotuvių. 1950 m. Utenos rajono kooperatyvo rezultatai buvo geriausi regione. Nuo 1950 m. prasidėjo intensyvi plėtra, statybos, remontai ir buvo gana sparčiai vystoma Utenos rajono kooperatyvo ūkio infrastruktūra. Nuo 1955 m. Utenos kooperatyvo apyvarta didėjo sparčiau nei visų kitų veikusių kooperatyvų apyvarta. Spartų apyvartos augimą lėmė ir tai, kad Utenos miestas buvo plėtojamas kaip regioninis centras ir rajone sparčiau negu Lietuvoje didėjo gyventojų skaičius. Be to, dėl gerai išplėtos infrastruktūros ir gerai organizuojamos prekybos tinklas tapo prekybinės traukos zona. Didesni statybos darbai prasidėjo nuo 1950 m., o ypač spartų mastą įgavo septintajame ir aštuntajame dešimtmečiuose. Vienas pirmųjų stambesnių statinių – pramoninių prekių sandėlis, pastatytas 1950 m., 1954 m. pabaigta statyti maisto prekių parduotuvė ir parduotuvė-sandėlis Utenoje, universalinė parduotuvė Leliūnuose ir degalų saugykla Utenoje. Septintojo dešimtmečio stambesni statybos objektai – duonos kepykla, pastatyta 1964–1965 m. Nuo 1960 m. Utenos rajono kaimo vietovėse buvo pastatoma po 3–4 ir daugiau per metus mažesnių ar didesnių parduotuvių. 1965 m. Antalgės ir Kirdeikių kaimuose pastatytos tuo metu naujoviškos valgyklos. 1966–1969 m. rajone pastatytos 2 universalinės ir 9 kitos parduotuvės. 1975–1977 m. Utenos mieste pastatytas bendrabutis su administracinėmis patalpomis ir pardu-

tuve, 1978–1980 m. pastatytas prekybos centras su kavine-valgykla Sudeikiuose, 1974 m. pastatytos dvi pramoninių prekių parduotuvės, 1986 m. pastatyta baldų parduotuvė Utenoje, 1973 m. pastatyta naujoji universalinė parduotuvė, 1986–1988 m. pastatyta nauja duonos gamykla. Okupacijos metu nemažai parduotuvių statė patys kolūkiai, kurias vėliau kooperatyvas išpirko.

Nuo 1960 m. buvo pradėta taikyti savitarna, prekių pardavimas pagal išankstinius užsakymus bei tokių prekių pristatymas į namus, prekių pardavimas į kreditą, buvo rengiamos parodos-pardavimai, daromos siauros specializacijos parduotuvės. Utenos rajono kooperatyvas dar septintajame dešimtmetyje įsteigė pardavėjų ir kulinarų praktines mokyklas.

Per netrumpą okupacinį laikotarpį keitėsi ir Utenos kooperatyvų struktūra ir valdymas, tačiau buvo išlaikytas darbų perimamumas ir tęstinumas. 1990 m. Utenos rajone kooperatyvas buvo vienas stambiausių darbdavių – 1570 darbuotojų.

Po okupacijos įvyko esminiai pokyčiai rinkoje. 1994 m. buvo pertvarkyta tuometinė Utenos rajkoopsąjunga į Utenos rajono vartotojų kooperatyvą su jam priklausančiomis įmonėmis, o vėliau Utenos rajono vartotojų kooperatyvas pakeitė teisinį statusą į uždaryją akcinę bendrovę „Utenos prekyba“.

Šaltinis: *Benjamino Bubalausko knyga „Praėję metai“*. Su knyga galima susipažinti specialiaame UAB „Utenos prekyba“ stende Utenos A. ir M. Miškinių bibliotekoje

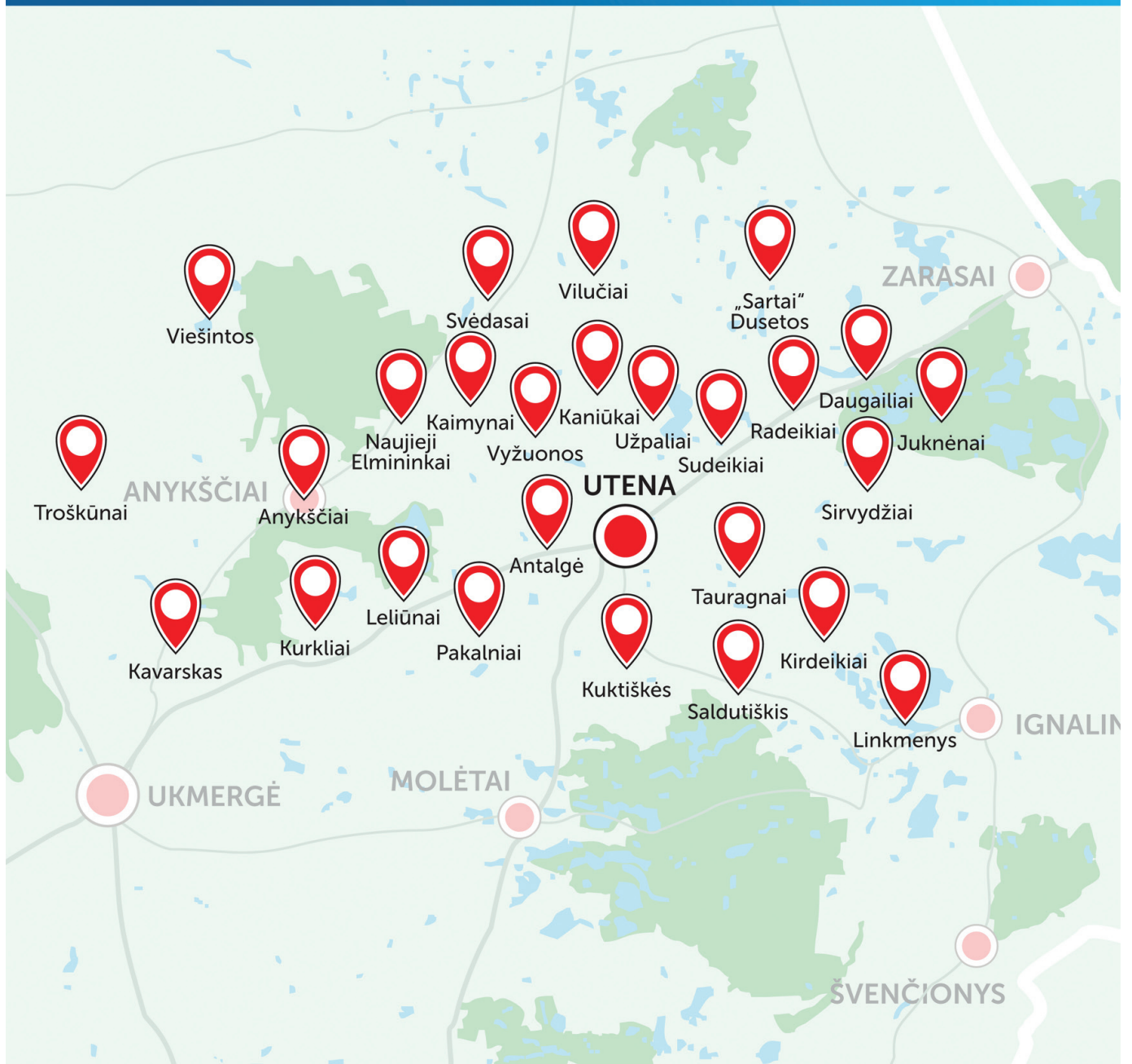

**UTENOS
PREKYBA**

100 metų

1924 – 2024 m.

www.utenosprekyba.lt